

Armo riittää

Vanhaa ja uutta armon valtakunnasta

Numero 4

4. vsk

1.8.2007

”Nouskaa, nyt lähdemme”

Matt. 26:46

Getsemanen puutarhassa Jeesuksen opetuslapset nukahtivat tilanteessa, jossa heidän ehdottomasti olisi pitänyt pysyä heireillä. Kun he tajusivat, mitä he olivat tehneet, se ahdisti heitä syvästi.

Kun meille käy niin kuin opetuslapsille, me ajattelemme: ”Kaikki on nyt raunioina ja menetetty. Enää ei kannata jatkaa.”

Mutta silloin Jeesus tulee ja sanoo kärsivällisesti meitä rakastaen: ”Se mahdollisuus, joka sinulla oli, on kyllä menetetty iäksi etkä sinä voi muuttaa sitä, minkä teit. Mutta nouse. Siirrytään seuraavaan asiaan.”

Tämä tarkoittaa: Anna menneitten asioiden nukkua, mutta anna niiden nukkua Kristuksen armon syleilyssä. Siirry sinä eteenpäin Jeesuksen kanssa.

Tällaisia kokemuksia tulee meidän kaikkien elämään. Meille tulee ahdistuksen ja masennuksen aikoja todellisten virheittemme takia. Ja me koemme, miten

mahdotonta meidän on itse nostaa itsemme ylös näistä tappioista.

Opetuslapset olivat Getsemanessa tehneet uskomattoman kauhean asian: he olivat paneutuneet nukkumaan sen sijaan että he olisivat valvoneet Jeesuksen kanssa. Mutta Jeesus tuli heidän luokseen ja teki hengellisen aloitteen auttaakseen heitä tästä masentavasta tilanteesta eteenpäin. Itse asiassa hän sanoi heille: ”Nouskaa ja siirrykää seuraavaan asiaan.”

Jos Jumalan Henki meitä johtaa, niin mikä mahtaa olla ”seuraava asia” tällaisen kokemuksen jälkeen? Se on entistä suurempi luottamus Jeesukseen ja rukouksessa turvautuminen Hänen lunastustyöhönsä.

Älä milloinkaan anna tapahtuneen asian lamauttaa itseäsi niin, ettet sinä voi mennä siitä eteenpäin.

Oswald Chambers (1874–1917)

”Velka on maksettu”

Kristus-juhla Jyväskylässä 11.–12.8.

Ilmoittautuminen ruokailuihin ja majoitukseen 2.8. mennessä.

Tarkemmat tiedot s. 14–15. – Tervetuloa!

Meerin mietteitä

Tule Herra Jeesus

Tiedän, ettei nyt ole kirkkovuodessa aika puhua Jeesuksen paluusta. En kuitenkaan voi olla puhumatta siitä juuri nyt. Vain Jumala yksin tietää ajankohdan, milloin Jeesus tulee Kuninkaana.

Raamattu kuitenkin kehottaa seuraamaan aikain merkkejä. Raamatun ennustukset täyttyvät ihan meidän silmiemme edessä kirjaimellisesti ja tarkasti. Valtiot säätävät lakeja, jotka ovat ristiriidassa Raamatun opetuksen kanssa. Suuret kirkkokunnat poikkeavat säännöissään Jumalan tahdosta, joka on selvästi kirjoitettu Sanassa.

Jumalan omaisuuskansan vaiheet ovat selvänä merkinä aikojen lopusta. Yksityiset ihmiset elävät täysin muista piittaamattomasti itsestä elämää, myös monet kristityiksi itseään nimittävät. Jumalan Pyhä Sana turhennetaan ja jopa kielletään siitä puhumasta. Jeesus sanoo: ”Kun Ihmisen Poika tulee, löytääkö hän uskoa maan päältä?” (Luuk. 18:8).

Kun me elämme täällä maailmassa, on tämä aikaa, jolloin meidän tulee valmistautua kohtaamaan kuningasten Kuningas ja herrain Herra kasvoista kasvoihin.

Sana sanoo: ”Niin totta kuin elän, sanoo Herra, jokainen polvi on notkistuva minun edessäni ja jokainen kieli on ylistävä Jumalaa. Jokainen meistä joutuu tekemään Jumalalle tilin itsestään.” (Room. 14:11,12.)

Ettei Jeesuksen paluu yllättäisi tai kauhistaisi, meitä kutsutaan tulemaan Jeesuksen ystäviksi. Kun Hän tulee, Hän tuntee omansa. Niin Sana vakuuttaa.

Olen kuullut kysyttävän, miten sitä tullaan Jeesuksen omaksi ja ystäväksi. Me

voimme ihan yksinkertaisesti rukouksessa kääntyä Jeesuksen puoleen ja pyytää Häntä elämämme Herraksi. Johanneksen kirjeessä ovat sanat: ”Jos me tunnustamme syntimme, niin Jumala, joka on uskollinen ja vanhurskas, antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä” (1. Joh.1:9).

Ei siis tarvita mitään metkuja eikä tunnekuohuja, vain yksinkertainen luottamus Jumalan Sanan lupauksiin.

Syntien anteeksisaamisesta seuraa kiitosmieli ja halu tutustua paremmin Jeesukseen. Muuta keinoa siihen ei ole kuin lukea ja kuunnella Jumalan Sanaa. Pyhä Henki on viisas opettaja Raamatun tutkijalle.

Rakas ystävä, nyt on aika valmistautua tähän suureen tapahtumaan. Jos Jeesuksen tulo vielä viivästyy, voi kenen tahansa elämä täällä ajassa loppua yllättäenkin.

Älköön kukaan kokeko tätä pelotteluksi vaan kutsuksi Jeesuksen ystävyys. Raamatussa on Jeesuksen omat sanat: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani.” (Joh.14:6.) Ihan jokainen erotuksetta on kutsuttu iankaikkisen elämän omistamiseen Jeesuksen kautta.

Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Isän Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus rohkaiskoon meitä odottaessamme Herramme paluuta!

Sydämellisin kesätoivotuksin

Meeri Auramo

Pääkirjoitus

Saako seuraava sukupolvi meiltä tarvitsemansa tuen ?

Tässä kuussa järjestettävään Kristusjuhlaan Jyväskylään toivotaan mukaan nuoria aikuisia keski-ikäisten ja vanhemman väen joukkoon. Ajatus nousee siitä, että Jumalan kansan jäsenet ovat erikäisiä ja eri-ikäisten kristittyjen on rakentavaa kokoontua myös yhdessä. Vanhemmalla polvella on paljon elämäkokemusta myös hengellisissä asioissa ja on hyvä, jos tämä hengellinen ”pääoma” voidaan siirtää seuraavalla sukupolvelle ja että kanssakäymistä on eri ikäpolvien välillä.

Aikamme nuorten ja nuorten aikuisten alkaa olla vaikea löytää nuorille järjestetyiltä juhlilta Jumalan sanan julistusta silloin kun he sitä kaipaivat. Nuorten ja nuorten aikuisten joukossa on niitä, joille kirkon, kirkkokuntien ja järjestöjen nuorten tapahtumat alkavat tuntua jopa vastenmielisiltä. Vakavaa hengellistä etsintää on ja kaipausta Jeesuksen tuntemiseen on. Mutta järjestäjät pyrkivät usein varmistamaan sen, että koolle saataisiin mahdollisimman paljon väkeä. Ja tavoitteeseensa päästäkseen he tekevät nuorten tapahtumien ohjelmista varsin viihteellisiä.

Herätysliikkeidenkin nuorisotapahtumiin ”rockia ja raamattua” -linja näyttää tulleen jäädäkseen. Se vetää tilat täyteen. Mutta tästä kaikki nuoret ja nuoret aikuiset eivät pidä. Nettisivuilla ja lehdissä voi toisinaan lukea nuorten pettymyksistä kokousten suhteen. Ehkä näiden pettyneiden tulkina palvelee seuraava lainaus eräiden nuorten kirjoituksesta nuorisotapahtuman jälkeen:

”Olimme innolla mukana mutta aloimme surullisin mielin keskenämme miettiä, miten tähän on tultu. Ohjelman pääpaino

on raamattuopetuksesta vaihtunut bändeihin ja musiikkitarjontaan. On todella huolestuttavaa jos viikonlopusta jää käteen raamattutuntien sijasta pelkästään konserttimeininki. – – Lauantain tilaisuudessa alkoivat hälytyskellot soida päässä. Musiikillista antia oli ollut jo kolmatta tuntia ja illan pääpuhujaa täytyi odottaa liian pitkään. Juuri ennen puhujaa oli pitkäkestoinen bändin keikka ja musiikin loputtua teltoa tyhjeni nuorista.”

Vaikka se joukko on pieni, joka ajattelee näin ja etsii luotettavaa perustaa elämälleen, vaikka se joukko on pieni, joka haluaa oppia tuntemaan Jumalan sanaa paremmin, niin tälläkin joukolla on olemassaolon oikeutensa. Tätä vähemmistöä ei saa sen pienuuden takia väheksyä. Juuri tästä pienestä joukosta huolehtiminen ja Kristuksen armon kirkastaminen sen piirissä on vanhemman väen tärkeä tehtävä.

Toivotamme kaikenikäiset lehtemme lukijat ystävineen lämpimästi tervetulleiksi Kristusjuhlaan Jyväskylään 11.–12.8. Toivomme, että Kristus olisi kokoontumisemme keskus. Rukoilemme, että evankeliumi olisi juhlassa kuultavissa. Yhdymme apostoli Paavalin ajatuksiin kun hän toivoo, että kristityt ”rakkauden yhteen liittämisenä saisivat rohkeutta ja saavuttaisivat rikkaimman ja syvimmän tiedon: tulisivat tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen, jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä”.

Tänä sekavana aikana niin nuoret kuin vanhat tarvitsevat Kristusta kiinnostukseen elämässä. Hänessä on kaikki.

Per-Olof Malk

Elämäni tärkeitä raamatunkohtia Room. 7:25

Niin minä ”tämmöisenä” palvelen

On noloa, kun itselleni tärkeä raamatunkohta häviää Raamatustani. Näin on kuitenkin käynyt uudessa käännöksessä ot-sikkona yllä olevan Raamatun jakeen Room. 7:25:n osalle. Sanatarkasti alkutekstistä käännettynä kohta voisi kuulua: ”Niinpä siis itse minä kyllä järjellä palvelen.”

Mielestäni vanhan käännöksen sanavalinta on oikein hyvä: ”Niin minä siis tämmöisenäni.” Uusi käännös on hävittänyt kaikki vivahteet ja käyttää vain yhtä sanaa: ”niin” ja jatkaa ”minun sisimpäni noudattaa Jumalan lakia, mutta turmeltu-nut luontoni synnin lakia”.

Näiden sanojen taustalla on Paavalin avoin ja rehellinen itsetunnustus. Tätä kirjoittaessaan hän on vanha Herran palvelija ja apostoli. Kuitenkin hän joutuu myöntämään, että ”minä olen lihallinen, myyty synnin alaisuuteen” (7:14), että ”synti... minussa asuu” (7:17), ettei ”minussa, se on minun lihassani asu mitään hyvää” (7:18) ja että ”paha riippuu minussa kiinni” (7:21). Lopputuloksena on: ”Minä viheliäinen ihminen” (7:24).

Eipä taida tällainen ”tämmöisyys” olla kovin miellyttävää, ei ainakaan omalle ylpeälle minälleni, joka aina haluaisi loistaa hyvänä. Mutta ei se ole myöskään niin kovin miellyttävää lähimmäisilleni, jotka joutuvat kokemaan tuon ”viheliäisen ihmisen” piikkejä.

Miten hyvin tämä sama asia sanotaan-kaan eräässä laulussa: ”Sinun katseesi edessä, Herra, olen aina tällaisenaan. Syvä murhe mun mieltäni painaa, kun en muut-tunut ollenkaan. Sama turmellus, itkun aihe, on minussa yhä vaan. Minut voisit jo

hyljätä, Herra, sinä oikein tekisit vain. Olen tuhlannut armosi aina niin paljon kuin sinulta sain.” (Erkki Leminen).

Mutta tuon häkellyttävän itsetilityksen jatkoksi, aivan kuin uhmaten omaa huonouttaan, nousee Paavalin toinen rohkea tunnustus: ”Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta ... minä siis tämmöisenäni palvelen” (7:25a, KR 38). Vaikka olen sellainen kuin olen, juuri sellainen kuin edellä olen myöntänyt olevani, niin Jumala on antanut meille ja siis minullekin Herraksi Jeesuksen Kristuksen.

Siitä lahjasta Jumalalle kiitos! Ja nyt nimenomaan Jeesuksen Kristuksen tähden ja hänen kauttaan, häneen katsoen ja uskoen saan palvelua ”tämmöisenäni”. Saan palvelua siitäkin huolimatta, vaikka kaikkien palvelukseeni sekoittuu koko ajan Jumalan Hengen lisäksi oman lihan ja synnillisen sielullisuuteni vaikutusta (7:25b).

Ei, mutta tähän on vasta suurem- moista! Minun ei tarvitse pinnistää tullak-seni joksikin erinomaiseksi uskossani ja työssäni Jumalan valtakunnassa. Juuri näin huonona ja heikkona saan palvelua! Jeesuksen Kristuksen tähden minäkin kel-paan, hänen tähtensä palveluni on mahdol-lista ja todellista. Se antaa elämälleni sisällön ja tarkoituksen. Kiitos siitä Jumalal-le! Siksi pyydän vain yhtä, että saan olla tässä palvelemisessa uskollinen.

Olavi Peltola

**Lehtemme ilmestyy parillisina kuu-
kausina. Seuraava numero ilmestyy, jHs. ensi lokakuussa.**

Ajatuksia käskyistä – VI

”Älä tee aviorikosta”

Kuten edellisessä Armo riittää -lehdessä tarkasteltu viides käsky, kuudeskin käsky tarttuu konkreettiseen, meille tuttuun ja tavalliseen asiaan. Meidän on helppo käsittää, miksi tietyt teot ovat tämän käskyn vastaisia. Teoilla ylitetään hyvän elämän rajat.

Rajoja ylitetään seksuaalisella hurjastelulla ja kieroutuneilla teoilla. Toisaalta kirkon asettama selibaattivaatimus niille, jotka ovat seuranneet hengellistä kutsusta, sai aikanaan jo Lutherilta ankaran tuomion luonnonvastaisuutensa vuoksi.

Koska käskyssä on tehdä-verbi, saatamme kiinnittää huomiomme ensisijaisesti juuri ulkoisiin tekoihin. Mutta jos korostamme kuudennen käskyn tulkinnassa vain ulkonaisia tekoja, meiltä jää näkemättä käskyn kärki. Sattumaa ei nimittäin ole, että opettaessaan vuorisaarnassa kuudennen käskyn sisältöä Jeesus keskittyy muuhun kuin ulkonaiseen. Hän puhuu siitä, millä tavalla me teemme aviorikoksia sydämissämme.

Käsky kuolettaa ihmisen

Ymmärrämme järjellämme Jumalan antaman lain hyvän elämän ohjeeksi. Luonnollisina ihmisinä ajattelemme lain koskevan ulkonaisia tekoja – niitä, joita voimme tehdä tai pidättäytyä tekemästä. Luonnollinen ihminen mieltää synnit ulkoisiksi teoiksi, jotka ovat poikkeamia elämän tieltä.

Jumalan laki ei kuitenkaan jaa ihmisiä hyviin ja huonoihin, hurskaisiin ja syntisiin. Laki ei tee eroa ihmisten välillä. Laki paljastaa synnin. Laki kertoo, millaisia meidän pitäisi olla. Laki kertoo, millaisia me emme saisi olla.

Kun laki kääkee ja vaatii, se ei vain maalaa eteemme kuvaa hyvästä ja Jumalan mielen mukaisesta elämästä. Laki tuo eteemme peilin, josta me näemme, millä tavalla me olemme asettautuneet Jumalan tahtoa vastaan.

Älä tee aviorikosta. Näin sanoessaan laki siis kertoo, että me teemme aviorikoksia.

Ilmaistessaan tämän meille laki kuolettaa meidät. Se paljastaa syntimme.

Kristus tekee eläväksi

Jeesuksen ja syntisen naisen kohtaaminen fariseuksen talossa kertoo meille aviorikosten tekijöille Jumalan armosta. Juuri niin kuin Jeesus tekee syntiselle naiselle, samoin hän tekee meille tänään.

Syntinen nainen ei sanonut Vapahtajalle mitään. Olennaista armollisen Jumalan kohtaamisessa ei olekaan se, mitä me pystymme Jumalalle kertomaan. Keskeistä ei ole se, löydämmekö me oikeat sanat. Usko on katseen kääntämistä Jeesuksen puoleen, hänen puoleensa kääntymistä. Syntinen nainen ei puhu. Hän kääntyy Jeesukseen päin ja odottaa, mitä Jeesus tekee.

Katsokaamme siis, mitä Jeesus tekee. Hän puhuu. Hän toimii. Jeesuksen sanat ovat armon sanoja. Hänen tekonsa ovat armon tekoja. Hän nostaa langenneen maasta. Hän vetää sivuun sysätyn luokseen.

Jeesus tuntee meidät. Hän tuntee tuskamme, häpeämme ja syntimme. Hän auttaa meitä. Hän armahtaa meidät. Hän antaa kaiken anteeksi eikä hän jätä milloinkaan meitä yksin.

Markus Malk

C.O. Rosenius

Uskovien halusta tuomita toisiaan

”Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme. Katsokaa sen sijaan, ettette saata veljeenne kompastumaan ja kaatumaan” Room. 14:13.

Tässä kirjeensä kohdassa apostoli Paavali kirjoittaa hellässä mutta myös todellisessa sävyssä ja vielä niin, hän liittää itsensäkin siihen joukkoon, jota hänen sanansa koskevat: ”Älkäämme siis enää tuomitko toisiamme”, hän sanoo.

Tämä apostolin neuvo herättää meidät ja näyttää meille, että meissä on piilossa suurempi ja pahempi halu tuomita ja haavoittaa veljiä kuin mitä me tavallisesti uskommekaan.

Meidän halumme haavoittaa ja tuomita on suuri. Me huomamme sen, kun vähän tarkkailemme itseämme. Silloin näemme, kuinka nopeasti me tuomitsemme veljiämme kaikenlaisista syistä.

Tämä tuomitsemisen halu on ikään kuin kiinni meissä kaikissa. Mutta erityinen tuomitsemisen halu on sellaisissa ihmisissä, jotka ovat itsevarmoja, joiden sisäistä ihmistä Jumalan tuomio ei vielä ole murskannut. Siksi heidän oma kurjuutensa ei ole heitä vielä kurittanut eikä Jumalan armo ole vielä läpäissyt kokonaan.

Mutta tärkeintä on, että meissä kaikissa on tämä halu tuomita. Ehkä joku toinen ihminen ilmaisee itsensä eri tavalla kuin me tai mihin me olemme tottuneet. Silloin me jo pian kyselemme hiljaa mielessämme, onko tuo toinen edes uskossa Jumalaan. Vaikka tämä toinen veli ei ole sanonut mitään, mikä osoittaisi hänen olevan epäuskoinen, me jo epäilemme hänen uskoaan.

Voi myös olla, että jollakin toisella ihmisellä on erilainen käsitys kuin meillä tietyssä asiassa, jolla ei ole mitään tekemistä pelastuksen kanssa. Hän vain on erilainen, hän pukeutuu eri tavalla, hän syö tai juo jotakin muuta kuin me. Tai jos ei mikään tällainen aiheuta meissä epäilyä toisen uskosta, niin käy vain niin, että me alamme aavistaa tai tuntea, että toinen ei ole rehellinen tai hän ei ota uskoa vakavasti.

Jos sitten havaitsemme toisessa oikean synnin tai heikkouden, niin silloin meillä mielestämme on jo oikeus tuomita hänet. Tämän me olemme valmiit tekemään ennen kuin olemme edes keskustelleet hänen kanssaan asiasta ja ennen kuin olemme selvittäneet, onko kyseessä sellainen synti, jota hän puolustaa vai synti, jota hän katuu ja jota vastaan hän taistelee.

”Olemme hulluja pyhiä”, sanoi Luther. ”Vaikka itse kannamme syntiä joka päivä itsessämme ja vaikka me tarvitsemme anteeksiantamusta koko elämämme ajan, niin me haluamme, että jokainen veli on aina täysin virheetön.”

Tällainen suhtautumistapa toisiin ihmisiin nousee meidän sydämestämme. Kun tuomitsemme toisia, me näytämme muille, mitä meidän omassa pahassa, itsekkäässä ja itserakkaassa sydämessämme on.

Ihmisten sydämessä oleva pahuus saa aikaan sen, että Jumalan lapsetkin usein sokaistuvat ja he voivat luulla olevansa jonkun pyhän kuuliaisuuden vallassa kun he tuomitsevat veljensä ja torjuvat hänet. He luulevat olevansa pyhän kuuliaisuuden vallassa, vaikka he tuomitessaan toimivat

juuri päinvastoin kuin Paavali kirjeessään kehottaa ja juuri päinvastoin kuin Jeesuksen rakkauden käsky opettaa.

Tämä meidän suuri ja pakottava tarpeemme tuomita toisia on kyllä ollut se perustava syy, miksi Paavali tästä aiheesta niin paljon kirjoitti.

Mutta Paavalilla on voinut olla toinenkin syy kirjoittaa tästä, nimittäin se, että tuomitseminen on paljon pahempi asia kuin mitä me tavallisesti ajattelemme. Omasta mielestämme teemme aivan oikein kun me tuomitsemme toisen. Meistä on ihan hyvää ja vanhurskasta, että tuomitsemme veljen. Mutta itse asiassa tuomitseminen on erityisen paha synty, joka aiheuttaa paljon vahinkoa.

Se, joka tuomitsee, väheksyy Jumalan yksinoikeutta hallita palvelijoittensa sydäntä. Tuomitsija tekee jotakin sellaista, johon vain Jumalalla on oikeus. Samaan aikaan tuomitsija aiheuttaa paljon paha lähimmäisilleen. Nöyrästi ja kahden kesken luottamuksellisesti esitetty kehoitus toiselle sen sijaan laskee hyvän perustan sille, että asia, joka on väärin, voidaan korjata.

Tuomitsemisen sijasta Paavali neuvoo meitä: ”Katsokaa sen sijaan, ettette saata veljeenne kompastumaan ja kaatumaan.” (Vuoden 1938 suomennos kuului: ”Päätäkää pikemmin olla panematta veljenne eteen loukkauskiveä tai langetusta.”)

Apostoli haluaa sanoa tämän: Sen sijaan että käytätte ajatuksianne toisten rakkaudettomaan tuomitsemiseen, niin käytäkää niitä rakkauden tekoihin. Tuomitkaa pikemminkin itsenne ja päätäkää, ettette koskaan pane veljille loukkauskiveä.

Sanoilla ”panna loukkauskivi” ja ”panna langetus” on kreikan kielessä sama merkitys. Sanat tarkoittavat ”työntää pois luotaan”, ”toteuttaa oikeus”, ”haavoittaa heikkoa omaatuntoa” ja ”hämmentää ja saattaa toisia levottomaksi”.

Tällaisia asioita voi helposti tapahtua

kun voimakkaammat veljet käyttävät vapauttaan väärällä tavalla. Heikkommat sielut voivat silloin käydä levottomiksi. Ne voivat tulla epävarmoiksi evankeliumin suhteen. Tai sitten ne alkavat elää tavalla, joka vahvojen mielestä on oikea elämäntapa, mutta johon heillä, aroilla sieluilla, ei vielä ole sisäistä valmiutta. Siitä he ahdistuvat ja saavat elämäänsä lisää ongelmia.

Ahdistustahan kristityn ei tulisi toiselle aiheuttaa vaan pikemminkin kunkin meistä tulisi tuomita itsensä ja katsoa, ettei aiheuta toisille lisää vaikeuksia elämään.

C.O. Rosenius (Ote tuomitsemista käsittelevästä kirjoituksesta. Suom. POM)

Carl Olof Rosenius oli ruotsalainen maallikkosaarnaaja, joka työskenteli Tukholmassa vuodesta 1840 vuoteen 1868, jolloin hän kuoli 52-vuotiaana.

Hän oli sielunhoitaja, jonka luona kävi jatkuvasti ihmisiä keskustelemaan hengellisistä asioistaan. Hänellä oli myös laaja sielunhoidollinen kirjeenvaihto. Lisäksi hän piti raamattuluentoja Tukholmassa joka viikko ja toimitti Pietisten-nimistä lehteä.

Kerrotaan, että Roseniuksen sielunhoitoon tuli niin paljon ihmisiä, ettei hänellä ollut aina aikaa edes syödä. Hän oli kirjoittanut asuntonsa eteisen oveen vastaanottoaikansa, mutta monet avun tarvitsijat eivät aikoja noudattaneet. Ja Roseniuksen oli vaikea torjua ketään. ”Mitä Herra siitä sanoisi?” hän pohti ja lisäsi: ”Mitä jos Herra torjuisi minut, kun minä tarvitsen apua?”

Roseniuksen luentoja ja sielunhoidon sisältö välittyi meille yhä hänen lehtensä artikkelien kautta. Roseniuksen kirja **Elämän leipää** on internetissä luettavissa Olavi Peltolan kotisivuilta os. www.kolumbus.fi/rov.o.peltola kohdasta ”Päivän sana tänään”.

Jumalan valtakunta on kuin suuri sairaala

Fariseukset pitivät selviönä, että Jumala voi oman olemuksensa puhtauden ja pyhyiden tähden olla tekemisissä ainoastaan hurskaiden ihmisten kanssa. Fariseusten opetuksen mukaan synti sulkee ihmiset pois Jumalan yhteydestä ja siirtää heidät Jumalan avun ulottumattomiin. Jumalalla ei ole mitään hyvää annettavana maailmalle ja sen syntisille ihmisille. Vain Jumalan lakia noudattavilla ihmisillä voi olla yhteys Jumalaan ja vain kuuliaiset saattavat toivoa Jumalalta rakkautta ja apua.

Tällaisessa hengellisessä ilmastossa Jeesuksen opetus Jumalasta, joka rakastaa syntisiä ja haluaa pelastaa heidät, oli harhaoppi, jota Jumalan nimessä oli vastustettava Jumalan kunnian ja seurakunnan puhtauden tähden.

Jeesus toi toivon

Fariseusten tuomitsemisissa syntisissä Jeesuksen puheet rakastavasta Jumalasta sen sijaan herättivät kiinnostusta ja toivoa.

Vähän mielikuvitusta käyttäen voimme nähdä Vapahtajan publikaanien ja syntisten piirittämänä kylien teillä, kaupunkien kaduilla, synagogien pihoilla... Siinä hänen ympärillään on elämän rikki repimiä ihmisiä, joille juutalaisten hengellisellä johdolla ei ollut mitään muuta annettavaa kuin syytöksiä ja vaatimuksia. Siinä on elämän kiusauksissa periksi antaneita, langenneita ja iankaikkisen elämän toivon menettäneitä, talonpoikia ja kalastajia, kauppiaita ja tullimiehiä, huonomaineisia miehiä ja naisia, rypykkasvoisia vanhuksia ja sileäihoisia nuoria, tavallisia kansan ihmisiä arkisissa vaatteissaan ja lanke-

muksissaan.

Näetkö, miten nämä julkisten tai salaisten syntien kuormittamat miehet ja naiset kurottavat kaulaansa kuullakseen jokaisen sanan, joka Jeesuksen suusta lähtee? Miksi? Koska he ahmivat uutta toivoa elämäänsä. Heidän sisimmässään käy merkkillinen väreily, aavistus siitä, että Jumala on toisenlainen kuin he ovat luulleet. Tuo rabbi joukon keskellä sanoo, että syntisilläkin ihmisillä on Jumalan silmissä arvo. Hän sanoo, että syntisistäkin välitetään ja että rikkoneita rakastetaan.

Fariseusten suuri huoli

Tämän ihmisjoukon takana on sitten toinen, juutalaisten parhaimmisto ja hengellinen kerma: fariseukset ja kirjanoppineet. Heidän otsiinsa ilmestyy ärtymyksen ja huolen uurteita, kun he kuulevat Jeesuksen puhuvan. He pudistelevat päätään ja katsovat merkitsevästi toisiinsa. He eivät välitä jokaisesta Jeesuksen sanasta, sillä he ovat jo kuulleet tarpeeksi. Tässä on mies, joka ottaa vastaan syntisiä sellaisina kuin he ovat lankeemustensa jäljiltä. Hän keskustelee heidän kanssaan, syö ja juo heidän kanssaan. Pyhyiden rajat särkyvät, he ajattelevat. Hän ei kunnioita Jumalaa eikä Jumalan lakia.

Jeesuksen opetuksen kokivat suloisimpana ne ihmiset, jotka olivat fariseusten hylkäämiä ja jotka uskoivat olevansa Jumalankin hylkäämiä. Noiden syntisten oli ihmeellistä kuulla, että Jumala tahtoi koota valtakuntaansa kaikkein kauimmaksikin eksyneet ihmiset. Heillä olikin vielä toivoa, jonka he jo olivat menettäneet.

Jeesus kyllä puhui kuulijoilleen Jumalan laista ja sen ankarista vaatimuksista. Itse asiassa hän puhui Jumalan lain ankaruudesta voimakkaammin ja terävämmin kuin fariseukset. ”Ellei teidän vanhurskautenne ole paljoa suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, niin te ette pääse taivasten valtakuntaan”, hän vakuutti, kun hän puhui laista ja sen noudattamisesta.

Mutta tämän selkeän lain sanoman ohessa hänellä oli tuo toinen. Hän puhui Jumalan halusta saada lain rikkojat, syntiset ja kadonneet yhteyteensä armon tietä.

Vertaus Jumalan sairaalasta

Jeesuksen ja fariseusten välisen syvän ristiriidan voisi esittää vertauksen avulla: Jumalan valtakunta on kuin suuri sairaala. Fariseusten mukaan tähän sairaalaan ei kuitenkaan saanut tulla sellaisia potilaita, joilla oli jokin tauti ja jotka olisivat voineet tartuttaa tautinsa sairaalan terveisiin potilaisiin.

Jeesus taas sanoi, etteivät terveet tarvitse parantajaa vaan sairaat. Siksi hän avasi ”Jumalan sairaalan” ovet kaikille, niin että syntisairaajat ja ulkopuolelle jätetyt ja hylätyt voisivat tulla ja saisivat tarvitsemansa hoidon. Hän julisti, ettei hän ollut tullut etsimään vanhurskaita vaan syntisiä.

Moni voi kiittollisena seurata Jeesuksen rajankäyntiä fariseusten kanssa tähän asti, mutta sitten tulee vaikeuksia. Moni ajattelee, että Jeesuksen ja fariseusten oppi pitää tällä kohden jotenkin yhdistää.

Moni ajattelee, että ”Jumalan sairaala” on kyllä syntisiä varten ja on suurenmoista saada kutsua syntisairaita Jeesuksen luokse evankeliumin ihanalla sanalla. Mutta Jeesuksen luota heidät on hyvä sitten johdattaa fariseusten kouluun. ”Jumalan sairaalassa” synnyttään uudesti ja synnit saadaan anteeksi. Sitten palataan fariseusten piiriin ja oppiin, ajatellaan.

Sairaalavertauksen ydin ei kuitenkaan ole siinä, että se on ”synnytyssairaala”, josta lähdetään pois kun lääkäreitä ja sairaanhoitajia ei enää tarvita. Vertauksen ydin on siinä, että Jumalan koko valtakunta on kuin suuri sairaala. Tässä valtakunnassa eletään sen kansalaisina ja tässä sairaalassa asutaan.

”Jumalan sairaala” on jatkuvan hoidon tarpeessa olevien uskovien koti – ja kaikki Jumalan lapset ovat jatkuvan hoidon tarpeessa.

Jeesuksen hoidossa taivaaseen saakka

Jumalan lapset tarvitsevat Jeesuksen armon apua päivittäin niin, että se näkyy heistä vielä heidän tullessaan perille taivaaseen. ”Nämä ovat ne, jotka siitä suuresta ahdistuksesta tulevat, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä”, heistä sanotaan.

Kerranko vain he pesivät vaatteensa Karitsan veressä? Ei, vaan päivittäin ja loppuun asti. Niin loppuun asti, että heillä on synnistä ja armosta kyyneltyneet silmät vielä taivaaseen tullessaan. Siellä sitten ”Jumala on pyyhkivä pois kaikki kyynelleet heidän silmistänsä, eikä kuolemaa ole enää oleva, eikä murhetta eikä parkua eikä kipua ole enää oleva, sillä kaikki entinen on mennyt”.

Siellä kaikki entinen on mennyt. Siellä ei synnin tappava myrkky ja kuolettava voima enää heitä ahdistaa. Siellä ei enää ole murhetta lankeemuksista, ei parkua synnin petollisen voiman tähden eikä kipua sairauksista.

Mutta sinne asti Jumalan valtakunta on kuin suuri sairaala, jossa Jeesus hoitaa syntisairaita. Heidä varten hän tuli, heidän tähtensä hän kärsi rangaistuksen ristin puussa ja heille hän antaa armonsa, tulevaisuuden ja taivaan toivon kunnes taivaan portti heille avautuu.

Per-Olof Malk

Kuinka Jaakobista tuli Israel

Jo ennen kuin Jaakob syntyi, oli Jumala valinnut hänet. Se valinta ei ollut hänen tekojensa tähden, vaan ”että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi”. Jaakob tiesi, että Jumalalla on suunnitelma hänen elämäänsä varten. Hän teki kaikkensa edistyäkseen tässä suunnitelmassa. (Kertomus Jaakobista 1. Moos. luvut 25–33.)

Ovelasti Jaakob osti esikoisoikeuden veljeltään Eesaulta. Vielä ovelammin hän petti veljeänsä ja vanhaa isäänsä. Hän tahtoi saada siunauksen isältään. Hän tiesi, että hän tarvitsee sitä elämän tehtävässään. Hän valehteli vanhalle isälleen, väitti olevansa Eesau.

Hänelle luontaisella oveluudella Jaakob tuli hyvin rikkaaksi Laabanin luona ollessaan. Jumala oli ilmoittanut hänelle suunnitelmansa. Jaakobista oli tuleva suuri kansa.

Jumalalla oli suunnitelma, jonka kautta kaikki kansat tulisivat saamaan siunauksen. Kuitenkin tuon suunnitelman toteutus viipyi. Ajattomalla Jumalalla oli paljon aikaa.

Jumala oli valinnut Jaakobin, mutta ei hänen luontaista oveluuttaan ja viisauttaan. Siinä koulussa, jonne Jaakob vuosiksi joutui, ei oppiaineena ollut itsetunto. Miehen, jonka Jumala oli valinnut, täytyi oppia, ettei Jumala käytä sellaista ”joka jotakin on”. Sellainen viedään Jumalan kouluun. Tulevalta Israelilta vietiin siinä koulussa kaikki mahdollisuus kerskata itsestään ja asemastaan siunauksen välikappaleena.

Kaksi kolmasosaa elämästään Jaakob oli kova ja laskelmoiva mies. Hän selvisi

tilanteista omalla viisaudellaan. Ei niin, että Jumala olisi hylännyt häntä tai muuttanut suunnitelmiaan.

Jumala ilmestyi Jaakobille Beetelissä. Jälleen Jumala ilmoitti suunnitelmansa Jaakobille, mutta ei hänestä vielä tullut Israelia. Tarvittiin vielä monta pitkää vuotta Jumalan koulussa. Vihdoin Jumala näkee, että Jaakob on valmis Jabbok-virran taisteluun. Sellaiseen taisteluun, josta hän ei tulisikaan selviytymään ilman pysyvää vammaa.

Mikä on nimesi – mikä on olemuksesi?

Eräänä päivänä Jaakob saa tiedon, että hänen veljensä on tulossa häntä vastaa neljänsadan miehen voimalla. Petetty tulee kohtaamaan pettäjänsä. Jaakob huutaa apua Jumalalta. Ensimmäisen kerran hän joutui tunnustamaan, että hän pelkäsi suuresti. Veljeni Eesau tuhoaa minut, vaimoni ja lapseni! Hän vetoaa Jumalan suunnitelmaan, joka ei toteutuisi, jos Eesau surmaisi hänet.

Jaakob ei kuitenkaan uskonut, että Kaikkivaltias selviäisi tilanteesta yksin omalla viisaudellaan. Hän punoo suunnitelman, jolla hän aikoo lahjoa veljensä. Omaisuudestaan erottama lahjus, sekä hänen molemmat vaimonsa, orjat ja yksitoista lasta, viedään Jabbok-virran yli. Itse Jaakob vetäytyy takaisin virran toiselle puolelle.

”Silloin painiskeli hänen kanssaan muuan mies päivänkoittoon saakka.” Tuossa painissa Jaakobin lonkka nyrjähti. Mies sanoi Jaakobille: ”Päästä minut, sillä

päivä koittaa.” Se oli se päivä, jolloin Jaakob oli kohtaava Eesaun, ja hän pelkäsi. ”En päästä sinua, ellet siunaa minua.” Silloin tuo ”muuan mies” sanoi hänelle: ”Mikä sinun nimesi on?”

Hyvä Jumala, miksi Sinä sellaista kysyt? Sinähän olet minut valinnut. Minä olen valittu. Tiedäthän Jumala, kuinka minä olen menestynyt. Minä olen siunattu. – Herra, aavistan mihin sinä tähtäät. – En voi perimälleni mitään. Minä synnyin tällaiseksi. Lapsuuden olosuhteet tekivät minusta tällaisen. Olen kuitenkin tehnyt parhaani edistääkseni Sinun suunnitelmaasi.

Kun Jaakob kohtaisi ongelmansa hän myös löysi Auttajansa

Vihdoinkin Jaakob on ajettu nurkkaukseen. Hän on yksin Jabbok-virran taistelussa. Yksin Jumalan kanssa, joka tietää kaiken. Hänen ongelmansa ei ollut kohdata Eesau, jota hän pelkäsi. Sen asian Jumala kyllä pystyi hoitamaan. Jaakobin täytyi kohdata itsensä.

Jumalan lähettiläs kysyi häneltä: ”Mikä sinun nimesi on? Minä kyllä tiedän kuka sinä olet. Tunnen sinut läpikotaisin, mutta halusin vihdoinkin pysähdyttää sinut niin, että joudut todella näkemään itsesi ja sanomaan nimesi.” On tullut se hetki, jolloin vuosikymmeniä kestäneen koulun arvostana annetaan.

”Mies, kerro itse nimesi. Minä kyllä sen tiedän, ja nyt tulet sinäkin tietämään, kuka ja millainen sinä itsessäsi olet.”

Vain yksi sana riitti: ”Jaakob”, joka merkitsee ”Hän pettää”. Jaakob näkee ensimmäisen kerran, kuka hän itse on. Hän alkaa ymmärtää jumalallisen valinnan periaatteita. Hän tajuaa, että kaikki kunnia kuuluu Jumalalle, eikä niille, joita Hän käyttää suunnitelmiansa toteutuksessa. Siinä toteutuksessa Hän ei edes tarvitse Itsestä lähtöisin olevaa apua.

Tämä oli se läksy, jonka Israeliksi kutsuttu Jaakob joutui oppimaan. Kun Minä Olen toteuttaa suunnitelmaansa, silloin ei riitä, että ”hän pettää” tekee parhaansa.

”Sinun nimesi älköön enää olko Jaakob, vaan Israel, sillä sinä olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja olet voittanut.”

Mies, joka sai vamman lonkkaansa ja hävisi painissa, julistettiin voittajaksi!

Ihmeellinen jumalallinen salaisuus. Heikko on voimakas. Armovalinta ei perustu siihen, mitä Itse on. Kaikki kaikessa on Hän ja Hänen kunniansa! Hän käyttää niitä, jotka seuraavat Jeesusta ja tyhjentävät Itsestään.

Pimeän yön jälkeen aurinko nousi ja ”Jaakob antoi sille paikalle nimen Penuel, sillä hän sanoi: ”Minä olen nähnyt Jumalan kasvoista kasvoihin, ja kuitenkin on minun henkeni pelastunut.”” Kun Jaakob jatkoi matkaansa, hän ontui lonkkaansa.

Siunattu vamma, jonka toisetkin näkivät!

Siellä, missä armon aurinko nousee Jabbokin taistelujen yön jälkeen, siellä meidän ”vammamme” nähdään, mutta toteutuu myös Jumalan armollinen suunnitelma.

Tämän Jaakobin saaman vamman israelilaiset tulevat aina muistamaan. ”Sen tähden israelilaiset eivät vielä tänäkään päivänä syö reisijännettä, joka kulkee lonkkaluun yli; sillä Hän iski Jaakobia lonkkaluuhun, reisijänteen kohdalle.”

Uuden liiton kieltä käyttäksemme: Jaakob oli nyt käynyt ristin tielle. Itsen tahto ei edistänyt Jumalan suunnitelmaa. Ristin luona Pystyvistä tuli Pettäjä ja Pettäjästä Israel. Risti jätti jälkensä, Hän ontui lonkkaansa.

*Matti Pyykkönen
kirjassa Me olemme Kristus
(1. painos nimellä
Jumala juoksupaikana.
Ihmiskeskeisen teologian diagnoosi.)*

Jos olemme Kristuksessa olemme myös lähellä toisiamme

Mikään ei ole kristitylle niin tärkeää kuin pysyminen Kristuksessa. Alkukristillisyydessä se oli tärkeintä. Paavali ei toivonut mitään niin hartaasti kuin sitä, että hänen havaittaisiin olevan Kristuksessa.

Kristuksen kuuliaisuuteen hän otti jokaisen ajatuksenkin. Kristus hänessä vaikutti sanalla ja teoilla. Kristuksen rakkaus hänessä pakotti ja ajoi etsimään, kärsimään ja kestämaan lauman kanssa, ottamaan erikoiseen huolenpitoon heikot, murehtimaan langenneista ja korjaamaan repeämiä, joita vastustaja oli aiheuttanut.

Paavalin elämän, vaelluksen, taistelun, menetyksen ja kaiken salaisuus oli Kristus. Jos hän jonakin päivänä olisi Kristuksen jättänyt ja hänen yhteydestään riistäytynyt hengelliseen omavaraisuuteen, opeista ja hengellisistä kokemuksistaan elämään, voittojaan muistelemaan ja kertomaan siitä, mitä Kristus oli hänelle ollut eilen, menneinä vuosina, niin hänelle olisi käynyt Jeesuksen sanojen mukaan niin kuin oksalle, joka reväistään rungon yhteydestä.

En ymmärrä, miksi tämä alkuseurakunnan kristityille tärkein ei ole meille tärkein. Hengen täyteys ei ole eikä saa olla muuta kuin Kristuksen täyteyttä. Pyhä Henki ottaa vain Kristuksen omasta. Jos Hengen täyteen sisäلتönä ei ole Kristus, ilmenee sen sisällöksi hyvinkin pian ihmisen itse.

Yhteyden helmi voi löytyä yllättävästäänkin paikasta

Älä siitä paljon murehdi, että mielestäsi on liian monta kirkkoa, suuntaa ja ryhmää, mutta siitä on syytä murehtia, kun omassa

leirissä yhteys on pelkissä ulkonaisissa eikä edes niissäkään, ja kun rakkaudettoisuus ja riidat ovat hajottaneet lauman toisilleen vihaisiin ja katkeriin puolueisiin.

Siitä pitäisi olla hätä, kun omassa leirissä on kateus marssilla ja pahat puheet kierroksella. Lihanmielisyys on päästämässä riidat yhteyksiä katkomaan ja laumaa hajalle repimään.

Huokailemme, ettei yhteys ole mahdollinen aidan takana olevaan veljeen hänen heikon kristillisen ymmärryksensä tähden, mutta emme itke sitä, että vihoitteleme veljellemme, joka samassa kokouspenkissä istuu ja samaa kirjaa veisaa.

Parempi olisi sinun olla hädässä pahasta sydäimestäsi kuin veljesi heikosta kristillisyyden ymmärtämisestä. Taltuta ensin sisusi ja lähde sitten vasta erehtynyttä oikomaan!

Täysin oppinutta ei missään ole, ja kaikessa me kaikki tarvitsemme jatkuvaa Herran oikomista. Rakkauden käskyssä voi olla monta pykälää, joita emme vielä ollenkaan osaa. Ja lienee meistä osa sellaisiakin, jotka emme koskaan alkeita pitämälle pääse, vaikka meille annettaisiin sata vuotta vaellusta varten.

Jos olemme Kristuksessa, olemme myös lähellä toisiamme, saman ruumiin jäseniä. Ja sitä olemme siitä huolimatta, että ymmärryksemme on vielä matkalla siihen, missä usko käsitetään kaikessa samalla tavalla (Ef. 3: 14). Yhteyden helmi voi joskus löytyä helpommin oman kirkkoaidan takaa, jopa sieltä, missä ei koskaan päästä samaan ymmärrykseen opissa.

*Niilo Tuomenoksa
kirjassa Kristusta oppimassa. 1953.*

86-vuotias John Stott eläkkeelle

John Stott on englantilainen julistaja, jota on kutsuttu 1900-luvun merkittävimmäksi kristityksi vaikuttajaksi Englannissa. Hän on myös yksi aikansa merkittävimmistä protestanttisen kristillisyyden johtajista koko maailmassa. Hänen kirjansa ja luentonsa ovat kymmenien vuosien ajan vaikuttaneet miljoonien ihmisten ajatteluun yli kirkkokuntarajojen. 35 vuoden ajan hän käytti joka vuodesta kolme kuukautta luentotoimintaan ulkomailla.

Stott oli kristittyjen yhteisten Lausanne 1974 ja Manila 1989 -julkilausumien keskeinen laatija.

Stott asuu Lontoossa, missä hän on työskennellyt samassa All Soulsin seurakunnassa 62 vuotta. Viime kuussa Stott jäi 86-vuotiaana eläkkeelle kokoustoiminnasta. Hän on muuttamassa Etelä-Englantiin palvelukotiin, missä hän aikoo jatkaa kirjeenvaihtoaan ja vastaanottaa vieraita.

Eläkkeelle siirtynyttä Stottia on haastateltu melko paljon maailman kristillisissä lehdissä. Seuraavassa joitakin poimintoja hänen ajatuksistaan.

Minusta on tärkeä, mitä Jumala on sanonut Kristuksen kautta ja mitä Raamattu todistaa Kristuksesta. Minusta on tärkeää, mitä Jumala on tehnyt Kristuksen kautta. Tässä yhteydessä haluan käyttää kreikkalaista sanaa *hapax*, joka tarkoittaa ”kerran ja lopullisesti”. Jumalan ilmoitus päättyy Kristukseen. Jumalan pelastustyö päättyy Kristukseen. Olisi Jumalan äärimmäisen suurta halveksimista väittää, että me voisimme lisätä sanan hänen sanoihinsa tai lisätä teon hänen tekoihinsa Kristuksessa.

Tuo *hapax* on kyllä hyvin nöyryyttävä

asia meille. Kun kaikki on tehty, mitään enää voi tehdä. William Temple sanoi hyvin: ”Ainoa asia, jonka minä voin tuoda sovitukseseen, on syntini, joiden tähden tarvitsen sovituksia.”

Raamattua ajatellen Jeesus seisoo Vanhan ja Uuden testamentin välissä. Kun katsomme Vanhaan testamenttiin, me tiedämme, että Jeesus on hyväksynyt sen. Kun katsomme Uuteen testamenttiin, me hyväksymme sen koska se todistaa Kristuksesta. Jeesus valitsi ja asetti apostolit ja valmisti heitä jotta he ainutlaatuisella tavallaan todistaisivat hänestä.

Protestanttinen kristikunta on elinajanani kasvanut. Mutta suurelta osalta kasvu on tilastollista kasvua. Se on kasvua ilman syvyyttä. Kun nyt lähestyn elämäni loppua, minun suuri toiveeni on, että Jumalan sanaa saarnattaisiin maailman saarnatuoleista oikein. *POM*

P.S. Kirjoja suomeksi

Useita John Stottin kirjoja on käännetty suomeksi. Kirjakaupoissa on saatavana Päivän kustantamaa John Stottin kirjaa Kristus uskon perusta.

Aikaisemmin suomeksi ilmestyneitä Stottin kirjoja ovat: Jumalan hyvä uutinen 1973, Evankeliumi eteenpäin 1976 ja 1991 (vihko), Kristinuskon perusteet 1978, Miten ymmärtäisin Raamattua 1980 ja Uutena ihmisenä 1980. Oleellisilta osiltaan Stottin kynästä lähtenyt Lausannen julistus on suomennettuna luettavissa osoitteessa <http://www.lausanne.org/fi/lausanne-1974/lausanne-covenant.html> ja sitä 15 vuotta myöhemmin pidetyn Manilan konferenssin julistus on luettavissa osoitteessa <http://www.lausanne.org/fi/manila-1989/manila-manifesto.html>.

Valtakunnallinen Kristus-juhla

”Velka on maksettu”

Jyväskylässä 11.–12.8.2007

Tulitpa Oulun, Joensuun, Kuopion, Vaasan, Porin, Tampereen tai etelän suunnalta, ”kaikki tiet” vievät elokuussa Jyväskylään. **Kokouspaikka:** Jyväskylän kristillinen opisto on n. 4 km:n päässä kaupungin keskustasta, os. Sulkulantie 28. – Kaupungin bussilla nro 15 pääsee keskustasta opiston risteykseen. – Ilmoittautuminen 2.8.2007 mennessä (ohjeet oikealla).

Lauantai 11.8.

- 12.00 Tulolounas
- 13.00 ”Velka on maksettu.” Paavo Suihkonen, Krista Lehtinen
- 14.00 Kahvi
- 14.30 Armo – kadotettu aarre. Jaakko Pirttiaho, Olavi Peltola
- 16.00 Entä armon jälkeen? Per-Olof Malk
- 17.00 Päivällinen
- 18.00 ”Sinun nuori väkesi nousee eteesi” Ps. 110:3. Jaakko Pirttiaho
Nuori polvi jakaa ajatuksiaan ja kysyy vanhemmalta polvelta.
Maarit Kenttälä, Harri ja Riina Saastamoinen, Matti Pyykkönen,
Paavo Suihkonen
- 20.00 Iltapala
- 20.30 Jeesuksen seurassa eteenpäin. Nuoren polven myöhäiskokous.

Sunnuntai 12.8.

- 8.30 Aamiainen opistolla yöpyneille
- 10.00 Pyhäaamun sana. ”Toivon Ovi.” Olavi Peltola, Matti Pyykkönen,
Heikki Mäkelä.
- 12.00 Lounas
- 13.00 Työkaluja epäraamatullisen raamatullisuuden kohtaamiseen.
Juhani Aitomaa, Paavo Lievonon
- 14.00 Kahvi
- 14.30 Kristus meidän toivomme. Paavo Suihkonen
- 15.30 Usko ja tulevaisuus. Jumalan kansan Kristus-juhla. Jouko
Nieminen, Krista Lehtinen, Juhani Aitomaa, Per-Olof Malk
- 17.00 Lähtökahvi

Säest. Elina Lievonon, Laulu: Merja Turkki, Margit Liimatainen

Järjestäjät: Evankeliumin Opintoyhdistys ry sekä Yhteistyöryhmä

TERVETULOA!

Lasten ohjelma Kristus-juhlassa

Lapsille järjestetään omaa ohjelmaa Kristus-juhlan aikana seuraavasti: la 11.8. klo 14.30-17 ja su 13.8. klo 10-12 ja 13-15.30. – Lasten ohjelmasta vastaavat Tuula Nousiainen ja Eila Suihkonen. Lasten ohjelma on maksuton.

Pyydämme etukäteen tietoa ohjelmaan osallistuvista lapsista.

Majoitus

Yöpyminen opiston oppilasasuntoloiden 2 hengen huoneissa. Hinta 29 euroa/ h. Hintaan sisältyy aamupala.

Huonevaraus on tehtävä etukäteen. Kiitos!

Ruokailut

Opiston hinnaston mukaan: Lounas 10 € kahvi ja kahvileipä 2,40 €, päivällinen 7,20 €, iltapala 5,10 €. Erytisruokavaliot tulee ilmoittaa etukäteen.

Tilaamme ruoat opistolta etukäteen. Ennakoilmoittautuminen ruokailuihin on siksi tarpeen. Kiitos!

Ilmoittautuminen

Majoitusvaraukset ja ennakoilmoittautumiset **2.8.2007 mennessä** Evankeliumin Opintoyhdistyksen toimistoon, puh. **(019) 41 42 43** (arkisin klo 10-14) tai sähköpostitse os. evank@evank.org.

Seuraava sukupolvi

Juhlassa on lauantaina erityisohjelmaa niille, jotka "seuraavana sukupolvena" ottavat vastuun evankeliumin säilymisestä ja leviämisestä maassamme.

Evankeliumin Opintoyhdistys ry

Suomen Evankeliumikoulu

Osoite: PL 17, 05831 Hyvinkää

Puhelin: (019) 41 42 43 (ark. klo 10-15)

Sähköposti: evank@evank.org

Internet kotisivut: www.evank.org
webmaster Petri Malk

Toiminnanjohtaja: Per-Olof Malk

**Opetus- ja sielunhoitotyön
yhteyshenkilöitä:**

Opett. Maire Lyytinen, p. 040-827 7119,
maire.lyytinen@pp.inet.fi

Rov. Olavi Peltola, p. (09) 677 859,
rov.o.peltola@kolumbus.fi

Rov. Sakari Pöyhönen, p. 050-401
8224, sakari.poyhonen@kolumbus.fi

Tri Paavo Suihkonen, p. (014) 373 185

Tuki työlle/ Pankkiyhteydet:

313130-1171701 (Handelsbanken)

800015-70994146 (Sampopankki)

Laskujen maksutili:

426012-268782 (Lammin Säästöpankki)

Armo riittää -lehti

Suomen kotien hengellinen lukemisto

4. vuosikerta. Lehti on maksuton.

Ilmestyy parillisina kuukausina.

Vapaaehtoinen tuki lehdelle: Katso yllä.

Julkaisija:

Evankeliumin Opintoyhdistys ry

Tilaukset:

PL 17, 05831 Hyvinkää tai

puh. (019) 41 42 43 tai sähköpostilla

Sähköposti: evank@evank.org

Vastaava: Per-Olof Malk

Tietotekniikka: Petri Malk

Aiemmin julkaistuja numeroita voi lukea

Adobe pdf-muodossa osoitteessa

www.evank.org

Painopaikka: Printman, Hyvinkää 2007

M – Suomen
Posti Oyj

Hän ei lukenut heille heidän syntejään

Jeesuksen luokse tuli kaikenlaisia publikaaneja (tullimiehiä) ja syntisiä, huonoista ihmisistä huonoimmat koko maasta. Mutta näetkö kertaakaan, että heidän syntinsä olisivat olleet esteenä sille, että he olisivat saaneet armon? Eikö heillä kaikki ollut hyvin heti, kun he tulivat Jeesuksen luokse?

Missä sitten olivat laki ja sen käskyt ja tuomiot? Missä olivat noiden ihmisten pitkät, synkät syntiluettelot? Kaikkina elämänsä päivinä he olivat tehneet syntiä Jumalan käskyjä vastaan. Kuitenkin Paavali sanoo, että ”hän ei lukenut heille heidän syntejään”. He saivat armon ja lohduksen ja laupeuden, aivan niin kuin he eivät olisi tehneet syntiä elämänsä ainoanaakaan päivänä!

Tämä johti siihen, että lain tuntijat ja kirjanoppineet katkeroituivat ja sanoivat Jeesuksesta: ”Hän on publikaanien (tullimiesten) ja syntisten ystävä.” Mutta mitä Jeesus itse tähän sanookaan: Hän ei kiistä heidän sanojaan, vaan päinvastoin

hyväksyy ne ja sanoo, että nämä syntiset ovat hänen kadotettuja lampaitaan, kadotettuja rahojaan ja kadotettuja poikiaan (Luuk. 15).

Mutta hyvä Vapahtaja! Etkö ole selvillä tuon ihmisen monista ja inhottavista synneistä? Ei hänellä ole syntiä – ei todellakaan yhtään syntiä! ”Minun vereni vuodatettiin syntien anteeksi antamiseksi” (Matt. 26:28). ”Synti sinetillä lukitaan, pahat teot sovitetaan, ja iankaikkinen vanhurskaus tuodaan esille” (Dan. 9:24 KR38). (Vanhassa norjalaisessa käännöksessä sanotaan ”synti peitetään”.) ”Jumala itse teki Kristuksessa sovinnon maailman kanssa eikä lukenut ihmisille viaksi heidän rikkomuksiaan; meille hän uskoi sovituksen sanan” (2. Kor. 5:9).

On vain yksi synti, jonka tähden maailman ihmiset tuomitaan: ” – se, etteivät he usko minuun” –!

Olav Valen-Sendstad kirjassa ”Menneskes fall og gjenopprettelse” Suom. POM

”Ei ole mitään muuta voimaa, joka murskaisi salaisen rakkautemme syntiin ja tekisi synnin meille katkeraksi ja inhottavaksi kuin sen näkeminen, mitä se on Vapahtajallemme maksanut ja miten synti nytkin häntä haavoittaa.

Jeesushan ei ole kaksituhatta vuotta sitten kuollut suurmies, vaan hän elää

yhä ja rakastaa nyt ja juuri tämän käsittämättömän rakkautensa vuoksi hän kärsii.

Vain ristin luona putoavat tunnon taakat. Vain ristin luona syntyy ylpeässä sydämessä nöyryys ja vihaisessa sydämessä rakkaus.

Eino Sormunen